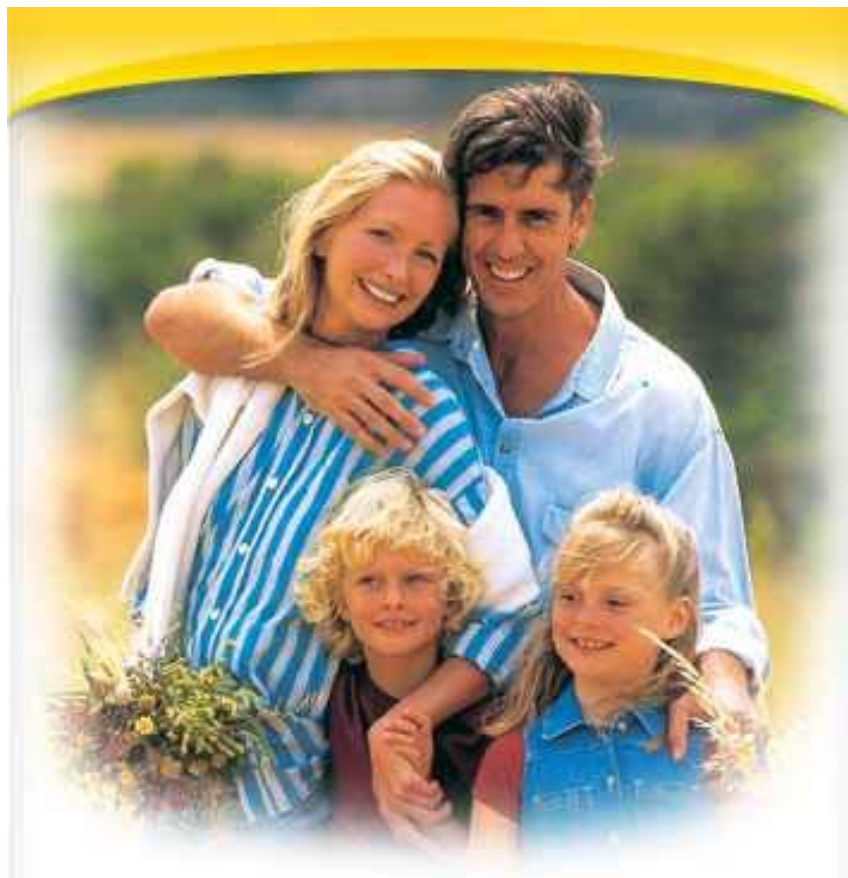

Eucharistická adorácia

NA DIECÉZNEJ PÚTI RODÍN,
PRI PRÍLEŽITOSTI SVIATKU NÁVŠTEVY PANNY MÁRIE
VIŠŇOVÉ
(29. 6. – 30. 6. 2013)

**“CIRKEV ŽIJE
Z EUCHARISTIE“**

Po postkomúnii biskup alebo kňaz vystaví Najsvätejšiu oltárnu sviatosť na oltár v monštrancii - majú horieť štyri až šesť sviec po stranách. Počas eucharistickej piesne z JKS predsedajúci incenzuje sviatosť.

Pred tebou, Ježišu (JKS 282) 2 - 3 strofy. Na kolená padám ...

Po skončení piesne pokračuje:

K.: Nech je zvelebený Ježiš v Najsvätejšej oltárnej sviatosti.

L.: Od tohto času až naveky.

K.: Budeme odpovedať: Klaniame sa Ti Pane Ježišu a ďakujeme za dar rodiny.

L. : Klaniame sa Ti Pane Ježišu a ďakujeme za dar rodiny.

K.: Pane Ježišu Kriste, prítomný v Najsvätejšej sviatosti oltárnej, ty si nám zjavil Nebeského Otca, ktorý dal tomuto svetu základ života v rodine.

L. : Klaniame sa Ti Pane Ježišu a ďakujeme za dar rodiny.

K.: Pane Ježišu Kriste, ty si miloval svojich rodičov a oni milovali teba, upevni všetky rodiny v pokoji a vo vzájomnej láske.

L. : Klaniame sa Ti Pane Ježišu a ďakujeme za dar rodiny.

K.: Pane Ježišu Kriste, teba rodičia plní úzkosti našli na tretí deň v dome tvojho Otca, nauč nás vždy hľadať najprv Božie kráľovstvo.

L. : Klaniame sa Ti Pane Ježišu a ďakujeme za dar rodiny.

K.: Pane Ježišu Kriste, náš Učiteľ, tvoja matka zachovávala tvoje činy a slová vo svojom srdci, daj nech počúvame tvoje slovo a zachováame ho v srdci čistom a dobrom.

L. : Klaniame sa Ti Pane Ježišu a ďakujeme za dar rodiny.

K.: Pane Ježišu Kriste, blahoslavený pápež Ján Pavol II. povzbudzoval slovenských chlapcov a dievčatá povolaných na

manželstvo a rodinný život, aby sa učili od teba pravej lásky. Je to láska náročná, nehľadá sebecký pôžitok, ale je otvorená pre sebadarovanie. Pomáhaj slovenskej mládeži, aby žila sväto.

L. : Klaniame sa Ti Pane Ježišu a ďakujeme za dar rodiny.

K.: Pane Ježišu, pomáhaj všetkým, ktorí tvoria zákony, aby si uvedomovali, že Nebeský Otec postavil ľudstvo na základe, ktorým je rodina a rodinu tvorí muž, žena a deti.

Nasleduje čítanie zo Svätého Písma.

Vypočujme si slová z Evanjelia podľa sv. Lukáša:

Ježišovi rodičia chodievali každý rok do Jeruzalema na veľkonočné sviatky. Keď mal dvanásť rokov, tiež išli, ako bývalo na sviatky zvykom. A keď sa dni slávností skončili a oni sa vracali domov, zostal chlapec Ježiš v Jeruzaleme, čo jeho rodičia nezbadali. Nazdávali sa, že je v sprievode. Prešli deň cesty a hľadali ho medzi príbuznými a známymi. No nenašli. Vrátili sa teda do Jeruzalema a tam ho hľadali. Po troch dňoch ho našli v chráme. Sedel medzi učiteľmi, počúval ich a kládol im otázky. Všetci, čo ho počuli, žasli nad jeho rozumnosťou a odpoveďami. Keď ho zazreli, strpli od údivu a matka mu povedala: „Syn môj, čo si nám to urobil? Pozri, tvoj otec i ja sme ťa s bolesťou hľadali!” On im odpovedal: „Prečo ste ma hľadali? Nevedeli ste, že mám byť tam, kde ide o môjho Otca?” Ale oni nepochopili slovo, ktoré im hovoril. Potom sa s nimi vrátil do Nazareta a bol im poslušný.

A jeho matka zachovávala všetky slová vo svojom srdci.

A Ježiš sa vzmähal v múdrosti, veku a v obľube u Boha i u ľudí. (Lk 2,41 – 52)

Čo nám hovoria o rodine pápeži našich čias:

Bl. pápež Ján Pavol II. vo svojej exhortácii o rodine píše: „Postavenie, v akom sa dnes rodina nachádza, ma kladné i záporné stránky... Na jednej strane stojí živšie vedomie osobnej slobody a berie sa väčší ohľad na kvalitu medziosobných vzťahov v manželstve, na povznesenie dôstojnosti ženy, na zodpovedné plodenie detí a ich

výchovu... styky medzi jednotlivými rodinami pre vzájomnú hmotnú i duchovnú pomoc... budovanie spravodlivejšej spoločnosti.

No na druhej strane nechýbajú ani príznaky vážneho úpadku niektorých základných hodnôt. Napríklad je chybou teoretické a praktické chápanie vzájomnej nezávislosti medzi manželmi, dvojakosti v autorite rodičov voči deťom, ďalej sú tu konkrétne ťažkosti, s ktorými sa rodina často stretáva pri sprostredkovaní hodnôt, rastúci počet rozvodov, zlo, akým je umelý potrat, stále častejšie používanie sterilizácie a prenikanie antikoncepcnej mentality.

Koreňom týchto záporných javov je nezriedka skazené chápanie a uplatňovanie slobody, ktorá sa berie nie ako schopnosť uskutočňovať pravdu Božieho plánu o manželstve a rodine, ale ako nezávislá sila osobne sa u blahobyť. Dejiny sú výsledkom boja medzi láskou k Bohu a sebaláskou, siahajúcou až k pohrdaniu Bohom.

Z toho vyplýva, že len výchova k láske, zakorenenej vo viere, môže viesť k nadobudnutiu schopnosti vysvetľovať znamenia čias.

V závere pápež apeluje slovami: “Budúci osud ľudského rodu závisí od rodiny! Je teda nevyhnutné a naliehavé, aby sa každý človek dobrej vôle usiloval uchovávať a povznášať hodnoty a požiadavky rodiny.

Milovať rodinu znamená vedieť si vážiť jej hodnoty a možnosti a stále ich zveľaďovať... rozpoznávať nebezpečenstvá a zlá, ktoré ju ohrozujú, a vedieť ich prekonávať... pričiňovať sa o vytváranie takých podmienok a okolností, ktoré by podporovali jej rast a rozvoj... Je úlohou kresťanov, aby s radosťou a s presvedčením hlásali radostné posolstvo o rodine... “radostnú zvesť” obsahuje aj reč kríža. Ale práve skrze kríž môže rodina dosiahnuť plnosť svojho bytia a dokonalosť svojej lásky...

Aký je pohľad pápeža Františka na rodinu a čo jeho formovalo?

Pápežov otec Mário sa pri sv. omši v saleziánskom oratóriu zoznámil so svojou budúcou manželkou Reginou. O rok neskôr po svadbe sa narodil prvorodený syn – Jorge Mario. „So svojimi rodičmi som sa v detstve hrával. S mamou sme vždy v sobotu o druhej popoludní počúvali opery,“ spomína

Svätý otec František. „Byť každú sobotu o druhej popoludní s mamou a troma staršími bratmi a vychutnávať si umenie, to bola naozaj krása. Pamätám si mamu a ocka, keď sa nám venovali, keď sa s nami hrali.“

Pápež dnes po rokoch spomína, že najdôležitejším človekom nielen v jeho mladosti, ale v celom jeho živote, bola jeho stará matka Rosa. To ona žila pekne svoju vieru, ona bola pobožná žena. Ona formovala jeho charakter, osobnosť i nábožnosť. Do dnešného dňa si spomína na rady, ktoré mu dávala.

Na jednom mieste breviára ukryva František založenú kartičku s testamentom starej mamy, ktorý adresovala všetkým svojim vnukom: „Chcela by som, aby moji vnuci mali dlhý a šťastný život. Ak vás však jedného dňa naplní smútkom bolesť, choroba lebo strata milovaného človeka, pamätajte, že povzdych pred svätostánkom, kde prebýva ten najväčší a najvznešenejší Mučeník a pohľad na Máriu stojacu pod krížom, môže vliať kvapku útechy aj do tých najhlbších a najboľavejších rán.“

Po skončení základnej školy začal Jorge štúdium v chemickej škole. Otec uvažoval tak, že najväčšia vec, ktorá formuje ľudský charakter človeka je práca a treba sa práci venovať od skoréj mladosti. Napriek tomu, že to rodinná situácia nevyžadovala, Jorge Mario už vo veku 13 rokov začal aj pracovať. Sv. Otec spomína: „Ocko mi vtedy jednoducho povedal: ‘Nadišiel čas, aby si začal pracovať.’ Vtedy som nebol príliš nadšený, ale po rokoch to oceňujem a som otcovi vďačný. Vďačne spomína najmä na vedúcu laboratória, ktorá ho veľa naučila. Ona mu povedala: „Nech robíš čokoľvek, všetko musíš robiť svedomito a dôkladne.“ Zapamätal som si to – spomína František – naučil som sa od tejto ušľachtilej ženy úcte k práci.“

Pápež však nezabúda, že v dnešnom svete je veľkým ohrozením rodiny prehnaná práca. Tam kde sa práca mení na súperenie, konkurenciu, tam sa obyčajne končí jej ľudský rozmer. Človek musí mať čas na rodinný život, odpočinok, zábavu. Preto Cirkev tak brojí proti práci v nedeľu. Práca sa nemôže zmeniť na otroctvo,“ vysvetľuje Svätý Otec. To nie človek je tu pre prácu, ale práca pre človeka. Preto sa vždy

počas spovede pýtam mladých otcov, či sa hrávajú so svojimi deťmi. Občas sú touto otázkou prekvapení. Neraz sa ukazuje, že odchádzajú z domu do práce, keď deti ešte spia, a vracajú sa, keď už znova zaspávajú. A cez sobotu a nedeľu sú tak unavení, že nemajú síl zaoberať sa deťmi. To vedie k deštrukcii rodinného života.“

Nasleduje pieseň.

Benedikt XVI.:

V júni minulého roku bolo v Miláne v poradí už siedme Svetové stretnutie rodín, na ktorom sa zúčastnilo asi milión ľudí, ako aj pápež Benedikt XVI.

Benedikt XVI. mal niekoľko prejavov, ktorými zdôraznil kresťanské a ľudské chápanie rodiny. Poukázal na dôležitosť rodiny pre celú ľudskú spoločnosť, najmä keď zvolal: „Niet budúcnosti ľudstva bez rodiny“. Je to potrebné povedať aj v našej dobe, aby to otriaslo naším vedomím a svedomím. Dnes si musíme uvedomiť, že rodina je v nebezpečenstve z rôznych strán. Kde niet zriadených rodín, tam niet dobre vychovaných detí, ba niet vôbec detí a teda niet budúcich generácií. Ako povedal Benedikt XVI., „rodinu treba znovu objaviť ako základnú hodnotu ľudského spoločenstva“, čiže základnú bunku ľudstva.

Kardinál Jozef Tomko:

Na rodinu doliehajú dnes veľké ťažkosti. Súčasná hospodárska kríza privádza so sebou každodenné problémy. Na Slovensku povážlivo stúpila rozvodovosť, ktorá ohrozuje takmer každé manželstvo. Sú tu tiež nové teórie, ktoré popierajú prirodzený rozdiel medzi mužským a ženským pohlavím; ten rozdiel je vraj spôsobený výchovou. Cieľ je zrovnoprávniť homosexuálne súžitia dvoch osôb toho istého pohlavia s prirodzenou rodinou. Z tých teórií a kruhov pochádza útok na podstatu rodiny. K tomu si stačí pripomenúť paródiu a frašku homosexuálneho „manželstva“ počas minuloročného júnového bratislavského sprievodu „gay pride“. Aj v iných štátoch homosexuálne skupiny vyvíjajú veľký mediálny a iný tlak, aby im zákony zaručili rovnaké práva ako má normálna rodina. Oni samozrejme neposkytujú

spoločnosti nijakú službu, lebo neplodia deti. K tomu pristupuje odpor mladých proti každému trvalému záväzku a známe tvrdenie: „Načo sú nám papiere, hlavne že sa máme radi“. V takom vrcholne individualistickom poňatí sa rodina zužuje na voľné súžitie dvoch osôb a upiera sa jej dôležitosť pre spoločnosť.

Všetky spomínané skutočnosti priam nútia všetkých ľudí, aby si uvedomili podstatu rodiny a objasnili, čo vlastne rodina je. Rodina sa týka celého ľudstva a každého človeka, bez ohľadu na jeho náboženskú príslušnosť. Katolícka viera robí teda službu všetkým ľuďom, keď obhajuje zásady, ktoré sú vpísané do samej ľudskej prírody. Tým viac by si mali veriaci uvedomiť podstatné znaky rodiny, a to aj vo svetle a za pomoci Kristovej náuky. Stačilo by vziať do rúk knižočku Benedikta XVI., „Pravda o rodine“, alebo apoštolskú exhortáciu Jána Pavla II. „Rodinné spoločenstvo“. Základné poučky možno nájsť aj v „Katechizme katolíckej Cirkvi“. Aj prejavy pápeža Benedikta XVI. na Svetovom stretnutí rodín v Miláne sú veľmi užitočné.

Nie je teda zbytočné položiť si otázku, čo vlastne rodina je. Je to spoločenstvo lásky a života, založené na manželstve medzi mužom a ženou. Ako tvrdí, najmä pre veriacich, Katechizmus, „muž a žena spojení v manželstve tvoria so svojimi deťmi rodinu“. To sú podstatní členovia a hlavné prvky rodiny. Nemôže sa nazývať a nie je rodinou súžitie dvoch mužov, alebo dvoch žien. Také spoločenstvá si nemôžu nárokovať na také spoločenské a zákonné práva aké má rodina. Treba rázne odmietať pokusy im také práva prisúdiť pod rôznymi názvami. Nie je rodinou ani spoločenstvo muža a ženy len za cieľom spoločného podnikania, športovej činnosti a podobne. Rodina je spoločenstvo muža a ženy so zvláštnym poslaním a cieľom.

„Manželská láska predstavuje úplnosť, v ktorej dostávajú miesto všetky zložky osobnosti: požiadavky tela i pudu, sily zmyslov a citov, túžby ducha a vôle“ (Rodinné spoločenstvo, 13).

Táto láska sa dáva do služby života a ľudstva. Z nej sa rodí a rozmnožuje rodina, užšia, ale aj tá širšia ľudská rodina. Z

plnej a zodpovednej lásky manželov sa rodí dieťa. Život, ktorý dávajú novej generácii, manželia nemajú od seba, dostali ho od rodičov a tí od ich predchodcov až po ich Stvoriteľa. Ľudský život je koniec-koncov dar, Boží dar. Preto je nedotknuteľný tak pre rodičov ako aj pre štát. Preto je neprípustný potrat, aj sterilizácia, aj eutanázia. Práve rodina je „prirodzeným spoločenstvom, v ktorom sú muž a žena povolaní k darovaniu seba v láske a v darovaní života“ (Katechizmus katolíckej Cirkvi, 2207).

Rodina je v Európe v kríze, ktorá zasahuje aj Slovensko. Štát má povinnosť chrániť rodinu, pomáhať jej a zabezpečiť jej podmienky na život a uplatnenie práv. Lebo naozaj, bez rodiny niet budúcnosti ľudstva. Ani budúcnosti národa! Tak hovorí kardinál Jozef Tomko.

Nasleduje pieseň.

Prosby - Otec rodiny:

Pane Ježišu, o teba sa otcovsky staral svätý Jozef, ženích tvojej matky Márie; prosíme ťa, daj nám milosť, aby sme si dôstojne plnili povinnosti verných manželov a starostlivých otcov; daj, aby sme boli prvými svedkami a učiteľmi tvojho evanjelia pre naše deti a vychovávali ich v bázni pred Bohom, aby sa tak vzťahovali v múdrosti, veku a v obľube u Boha a u ľudí. Prosíme ťa o to spoločne:

Všetci: Pane, vyslyš nás.

Matka rodiny:

Pane Ježišu, ty si svojím narodením z Panny Márie a ustanovením sviatosti manželstva vyzdvihol dôstojnosť ženy a matky; prosíme ťa, daj nám milosť, aby sme prijímali deti ako Boží dar a vychovávali ich podľa evanjelia; daj, aby sme im vštepovali do srdca lásku k tebe a k bližným a aby sme boli slnkom v našich rodinách. Prosíme ťa o to spoločne:

Všetci: Pane, vyslyš nás.

Dieťa:

Pane Ježišu, ty si sa v nazaretskej rodine vzťahoval v múdrosti, veku a bol si v obľube u Boha i u ľudí; prosíme ťa,

daj nám milosť, aby sme boli poslušní svojim rodičom, ako si bol ty poslušný Jozefovi a Márii, a aby sme vierou a láskou rástli v tebe, veď ty si náš Pán a Spasiteľ a veľmi nás miluješ. Prosíme ťa o to spoločne:

Všetci: Pane, vyslyš nás.

Kňaz: Nebeský Otče, prosíme ťa dnes na tejto diecéznej púti zvlášť za naše rodiny. Požehnávaj otcov, aby mali čas na Teba, aj na svoju rodinu. Daj im prácu, aby poctivo zarábali na živobytie. Daj im lásku k manželkám i deťom. Pomáhaj matkám, aby mali čisté a dobré srdcia, z ktorých vychádza láska, charakter i svedomitosť. Pane, sprevádzaj deti, aby vo svojich rodičoch videli čnostných ľudí, ktorých sa oplatí nasledovať. Daruj nám dobrých starých rodičov, ktorí svoj život premodlili a tak ešte aj teraz svojou modlitbou formujú deti i vnúcatá. Amen.

Môže nasledovať modlitba Sláva Otcu i Synu i Duchu Svätému. Nasleduje eucharistická pieseň (Ctime túto Sviatosť slávnú), orácia a požehnanie.

*Ctime túto Sviatosť slávnú,
zbožne skloňme kolená,
bohoslužbu starodávnu
nahrad' nová, vznešená;
pomôž zmyslom, ktoré slabnú,
viera s láskou spojená.*

*Otcu, Synu jedinému
chvála buď a plesanie,
sláva moc a česť ich menu,
tak aj dobrorečenie;
od obidvoch Poslanému
rovnaké buď uctenie. Amen.*

K.: Z neba si im dal chlieb.

L.: Ktorý má v sebe všetku slasť.

Modlime sa.

Pane Ježišu,

vo vznešenej Oltárnej sviatosti

zanechal si nám pamiatku

svojho umučenia a zmŕtvychvstania; *

prosíme ťa, -

**pomáhaj nám uctievať tajomstvo
tvojho tela a krvi
s takou vierou a láskou,
aby sme vždy pociťovali
účinky tvojho vykupiteľského diela.
Lebo ty žiješ a kraľuješ na veky vekov.
Ľ.: Amen.**

Po modlitbe si predsedajúci vezme náplečné véľum, pokľakne, vezme do rúk monštranciu a požehná ľud, pričom nič nehovorí. Po požehnaní biskup položí monštranciu späť na korporál a pokľakne. Potom odloží véľum. Nasleduje pieseň **Nech je zveľebený Boh** (JKS 327). Kňaz (diakon) odnesie Najsvätejšiu oltárnu sviatosť do svätostánku v kostole. Na záver možno spievať **V sedmobrežnom kruhu Ríma** (JKS 523). Biskup so sprievodom odchádza, zbor spieva **mariánsku pieseň**.

